

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

เรื่อง การรับฟังความเห็นของประชาชน ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

เรื่อง การควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗

****

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เรื่อง การควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม จึงได้อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาข้อมูล และร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เรื่อง การควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗ ขึ้น

บัดนี้ คณะกรรมการยกร่างข้อบัญญัติฯ ได้ดำเนินการจัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เรื่อง การควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗ เรียบร้อยแล้ว จึงนำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม ออกรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในขั้นตอนต่อไป

โดยมีช่องทางการเผยแพร่และรับฟังความคิดเห็นดังนี้

๑.การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม มีช่องทางดังนี้

(๑) เผยแพร่ทางเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม
https://www.pailompitlok.go.th/home

(๒) เผยแพร่ทางโซเชียลเน็ตเวิร์ค (Social Network)
เพจเฟสบุ๊ค อบต. ไผล้อม อ.บางกระทุ่ม จ.พิษณุโลก

(๓) เผยแพร่ประกาศ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

(๔) เผยแพร่ประกาศ ณ ที่ทำการกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน

๒. การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

เปิดให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางช่องทางดังต่อไปนี้

(๑) เว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม
https://www.pailompitlok.go.th/home

(๒) เพจเฟสบุ๊ค อบต. ไผล้อม อ.บางกระทุ่ม จ.พิษณุโลก

(๓) ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

(๔) แบบสอบถามความคิดเห็น

/(๕) โทรศัพท์...

(๕) โทรศัพท์/โทรสาร ๐๕๕-๒๖๙-๑๒๑

(๖) ไปรษณีย์อิเล็กหรอนิกส์ E-mail saraban@pailompitlok.go.th

(๗) ประชุมประจำเดือน ทุกหมู่บ้านตามวาระประชุม

โดย มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

(๑) จัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เรื่อง การควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗

(๒) รวบรวมและสรุปผลการแสดงความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เรื่อง การควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗

(๓)นำผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการยกร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เรื่อง การควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗ และเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมเพื่อพิจารราต่อไป

๓. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ต้องอาศัยอยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

๔. ระยะเวลารับฟังความคิดเห็นของประชาชน

ระยะเวลา ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม – ๑๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๗

ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เรื่อง การควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗ จึงประกาศเชิญชวนประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก ร่วมแสดงความคิดเห็นตามช่องทางดังกล่าว

จึงประชาสัมพันธ์ให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายถนอมชัย บุตรวงษ์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

ร่าง

ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

เรื่อง
การควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม
อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

.....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ใช้บังคับ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค ที่เกิดจากสัตว์

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดกฎเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์เพื่อประโยชน์ ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตราย จากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ประกอบกับ พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๑๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๑๗๑ บัญญัติให้ตราข้อบัญญัติในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นต้องข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมและนายอำเภอบางกระทุ่ม จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดย เปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ครอบครองและดูแล เอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้ อาหาร เป็นอาจิณ"

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยง สัตว์โดยปราศจากการควบคุม"

“เจ้าของสัตว์” หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย “สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ ที่เลี้ยงสัตว์หรือสถานที่ในลักษณะ อื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถ ใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหลุบคา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น

/ข้อ ๕....

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตพื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

(๑) ม้า

(๒) โค

(๓) กระบือ

(๔) สุกร

(๕) แพะ

(๖) เป็ด

(๗) ไก่

(๘) สุนัข

(๙) แมว

(๑๐) ปลา

(๑๑) กระต่าย

(๑๒) หนู

(๑๓) กบ

(๑๔) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

(๑๕) สัตว์ที่เป็นพาหนะนำโรคหรือมีผลกระทบต่อสุภาพอนามัยหรือเป็นอันตรายต่อประชาชนตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศ จำนวน ประเภท ชนิด หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงสัตว์เพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใด ท้องที่หนึ่ง เต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

ข้อ ๖ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ ในพื้นที่ซึ่งเป็นที่หรือทางสาธารณะ เช่น บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย บริเวณทางเดินรถไฟ บริเวณสถานที่ราชการทุกแห่ง บริเวณแม่น้ำทุกสายเป็นต้น

ข้อ ๗ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบ การระบายน้ำและบำบัดของเสีย รวมทั้งกำจัดสิ่งปฏิกูลที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

/(๒) รักษาสถาน...

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสม หมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกัน"มิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์ นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๔) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยง ในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมี ป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

ข้อ ๘ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็น จำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๗ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญ อันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครก ไปให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการ เลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๙ หลังจากที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๔ ต้องได้รับ ความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้นต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะ ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐๐ -๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

/(๔) สำหรับ.....

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อม ด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรค อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ของบุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์แยก หรือกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขพบสัตว์ในพื้นที่ตามข้อ ๔ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจจับสัตว์และ นำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์นั้น อาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีหรือเกิดอุบัติเหตุอื่นใดต่อสัตว์ก็ตาม หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ ต้องเกิดขึ้นและเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วทางองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น กรณีตามวรรคหนึ่งถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมจะพิจารณาไล่เบี้ย ความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๒ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้ เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้โดยประกาศไว้ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม หรือที่เปิดเผย

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้วไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของให้สัตว์นั้น ตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

ข้อ ๑๓ กรณีที่การกักสัตว์ไว้ตามความในข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดสิบห้าวันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หัก ค่าใช้จ่ายในการขาย หรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนสัตว์ที่จำหน่ายไป

กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วย หรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตวแพทย์ หรือปศุสัตว์อำเภอได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๔ สัตว์ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ ในกรณีที่เจ้าของสัตว์แสดงหลักฐานรับคืนไป ภายในกำหนดตามข้อ ๑๒ เจ้าของสัตว์จะต้องเสียค่าเลี้ยงดูตามจำนวนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จ่ายจริง

ข้อ ๑๕ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๑๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไข

/หรือปรับปรุง....

หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของ ประชาชน นอกจากจะต้องระวางโทษปรับตามข้อบัญญัตินี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้น หยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เห็นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตาม สมควร ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๖ ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ ข้อบัญญัตินี้ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือระงับเหตุนั้นหรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นตามสมควรแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๑๗ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชน หรือทางสาธารณะนั้นก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์ หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือ สมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญนั้น เกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ ๑๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่ง เอกสารหลักฐานใด ๆ เพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ ๓ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการ ดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสิ่งของใดๆที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือ สถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๑๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๑๔ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุบคา ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามความในข้อ ๑๕ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงาน สาธารณสุขมีคำสั่งตามความในข้อ ๑๖ หากผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ คำสั่งนั้นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

/การอุทธรณ์.....

การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

ข้อ ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับได้ตามอัตราที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ ต้องไม่เกินค่าปรับตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ในข้อ ๕ ถึงข้อ ๑๐ ผู้นั้นต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๓วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ข้อ ๒๔ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุด ดำเนินกิจการตามความในข้อ ๑๕ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ผู้นั้นมีความผิดตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๕๑๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และอีกวันละ ไม่เกินห้าร้อยบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามนั้น

ข้อ ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของจ้าพนักงานสาธารณสุขตามความในข้อ ๑๖ โดยไม่มีเหตุ หรือข้อแก้ตัวขันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ผู้นั้นมีความผิดตาม มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๒๖ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่.....

(นายถนอมชัย บุตรวงษ์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(ปริวัชร วัชรวิภา)
นายอำเภอบางกระทุ่ม

เรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2567
บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม(บาท)	หมายเหตุ
	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง		
๑	การเลี้ยงโค กระบือ ช้าง ก. ไม่เกิน ๑๐ ตัว ข. เกินกว่า ๑๐ ตัว	 ๑๐๐ ๓๐๐	
๒	การเลี้ยงสุกร สุนัข แมว ก. ไม่เกิน ๒๐ ตัว ข. เกินกว่า ๒๐ แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ค. เกินกว่า ๑๐๐ ตัวขึ้นไป	 ๑๐๐ ๕๐๐ ๘๐๐	
๓	การเลี้ยงแพะ แกะ ตั้งแต่ ๕ ตัวขึ้นไป	๓๐๐	
๔	การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ หรือสัตว์ปีกอื่น เช่น นก ก. ตั้งแต่ ๓๐ – ๑๐๐ ตัว ข. เกินกว่า ๑๐๐ แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ตัว ค. เกินกว่า ๓๐๐ ตัวขึ้นไป	 ๑๐๐ ๒๐๐ ๕๐๐	
๕	การเลี้ยงสัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง ก. พื้นที่ไม่เกิน ๔๐๐ ตรม. ข. พื้นที่เกินกว่า ๔๐๐ ตรม. แต่ไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตรม. ค. พื้นที่เกินกว่า ๑,๖๐๐ ตรม.	 ๒๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐	
๖	การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม	๕๐๐	
๗	การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรง หรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๘๐๐	
	<u>กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และกิจการแปรรูปสัตว์</u>		
๘	การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นการฆ่าในการโรงแรม ภัตตาคาร หรือร้านข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารนั้น หรือการฆ่าเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง ก. โดยไม่ใช่เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน เกินกว่า ๒๐ แรงม้า	 ๓๐๐ ๘๐๐ ๑,๐๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม(บาท)	หมายเหตุ
๙	การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้มีฟอก ก. โดยไม่ใช่เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน เกินกว่า ๒๐ แรงม้า	 ๓๐๐ ๘๐๐ ๑,๐๐๐	
๑๐	การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป	๘๐๐	
๑๑	การเคี่ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์	๘๐๐	